

Universitätsbibliothek Paderborn

**Exhortatio Ad Reditvm In Catholicam Ecclesiam, Ovicvlis
Christi, Gevsiaca Tempestate Per Hollandiam Et Vicinvm
Belgivm Misere Dispersis**

Lindt, Willem van der

Coloniae, 1577

VD16 L 1932

4. Quare irruente in ouile Christi saeuia perfidiae tempestate, aut haeretica
diaboli persequutione, fideles Christi serui, sedulique Pastores, celeuma
illud olim inclamare solent, Non potest Deum ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-31553

AD HOLLANDOS EXHORTATIO.

Sicut enim disiectis Aquilonari tempestate nauigij, & ad desperationem usque orto tenebricoso turbine, qui cœlum terræ misceat, ita ut nec horizontem, nec prouinciarum vicinarum liceat cognoscere limites, adactis vectoribus, hilaris apprens Cynosura sollicitis suæ salutis nautis suo ductu certam, qua naufragi euadant, demonstrat viam. Ita irruente in Dei domum hæreſeon, quasi fauientium ventorum procella, quæ collectas dudum in vmitate fidei ouiculas Christi dispergat, ita ut de eius salute tantum non desperandum videatur, si cogitetur illam Dei domum vocari, & esse Apostolicam, quod Apostolos habet authores, & piarum in vnum Christi ouile ouicularum collectores: fieri non potest, quin aperta omnibus ostendatur via, qua ad recuperandam in ea sibi salutem reuertantur.

Caput IIII.

*Quare irruente in ouile Christi seu per fidiae tempestate, aut hæretica
diaboli persequitione, fideles Christi serui, sedulique Pastores
celeuma illud olim inclamare solent, Non potest
Deum habere Patrem, qui catholicam
Christi Ecclesiam non ha-
bet Matrem.*

Hinc factum videmus à fidelibus illis Christiani ouilis Pastoribus, D.D. Cypriano & Augustino, alijsq; eorum imitatoribus, salutis ouium sibi creditarum sollicitis, ut exclamare, ac veluti orta turbulenti maris contra nauiculam Christi insurgentis, horridumque intumescentis tempestate, celeuma cantare non dubitarint, Non potest Deum habere Patrem, qui Catholicam Christi Ecclesiā non habet Matrem! Sic contra diaboli synagogam, à Nouatianis per Africam & Italiam maximo numero, sub Christi tamen nomine, efflorescentem clamabat D. Cyprianus. Sic contra infinitam illam Donatista-

D
rum

rum colluuiem, in Christi nomine (vti iactabat) per Africam sub Episcopis fere quadringentis confluentem exclamat D. Augustinus, Optatus & alij, quotquot suæ stationis memores, fidelem gerendo Christi contra suos intestinos hostes, impioſ- que perduelles bello nauabant operam. Idem celeuma & hodie ingeminant pij Catholici Christi Iesu Ecclesiæ Pastores, & qui suo nomini respondere student, concionatores. Ad quam qui colligere non student, lupi sunt & pseudoapostoli, verbum Dei cauponâtes, nec sincere populo Dei panem filiorum frangentes.

Caput V.

Facile a pjs, & amore huius saeculi, aut carnali voluptate non exacatis agnosciposse, nouas Euangelicorum Ecclesias esse non Dei, sed diaboli, eiusque Bardi & crassioris, sacrilegas Synagogas.

Vi has igitur veræ Christi Ecclesiæ notas per symbolum Apostolicum præscriptas, Sanctam, Catholicam, & Apostolicam, bene habet persens, maturoque consilio examinatas, miror quidem, si oculos ad varias & eas tam multas nostræ tempestatis euangelicorum Synagogas attentus conuertat, non euestigio agnoscat illas, licet sub Christi nomine congregatas, non esse tamen Christi, sed Antichristi, & Sathanæ, in angelum lucis sese, in fraudem simplicium, & suæ salutis a quo minus sollicitorum, transfiguratis. Habet quidem is dæmon, nunc temporis Ecclesiam Christi persecutus, speciem aliquam angeli lucis, sed apud homines sua philautia elatos, & cæca superbia inflatos, aut carnis vitæ cupidos, lubricos, ventri & gulæ deditos, Veneri dedicatos, libidinibus suis mancipatos & Epicureos. Verum apud doctos, immo vere pios, vix umbram angeli lucis meretur: qui iu Calvino, in